

de Herrer have med hinanden, at det maa være rigtig. Derfor sker der ingen Skade og Ulykke ved vore Mægtelser, og jeg vil slutte denne Del af mine Udtalelser med at sige, at selv om de Herrer kom til os en Fønne Dag og sagde: Vi kunne ikke administrere med de Bevillinger, der her ere givne, vel have I bevilget alt, hvad Loven siger, der skal bevilges; men foruden det ere vi nøbde til at have saa og saa meget, ellers kunne vi ikke administrere, saa siger jeg: Det vil jeg ikke røre det allerfjerneste ved, det er mit Maal at komme ned med de militære Udgifter og det for Alvor, og derfor, kunne de Herrer ikke redde sig med de Benge, de have i Henshold til Loven, saa have de den Vej at komme med Forslag til Lov om at reducere disse Udgifter og faa en ny Hærløv (Afbrydelse). Det sige de Herrer Nej til; men det er den naturligte Vej af Verden, det er min Mening, paa det Program har jeg stillet mig, og det samme har Hundreder af Venstremænd gjort i de sidste 20 Aar. Det følger af sig selv, at vi ikke kunne komme med Forslag, vi have ikke Materiale eller Midler til Raadighed for at kunne komme med Forslag til en ny Hærsordning, det mangle vi de Remedier til, som de have i Regeringskontorerne; men vi maa komme til det Resultat en Gang, at vi maa komme nedad, og kan der ikke regeres paa denne Maade uden ved en ny Revision af Hærløven og af Flaadeløven, maa vi komme til det, saa de Herrer kunne være rolige for, at det rører mig ikke det fjerneste, at de sige: Vi kunne ikke. Jeg vilde hilse den Dag med Glæde, da de kom til det Resultat i Rigsdagen, at nu kunde de ikke længere, men at de maatte komme med en Revision, det er mit Maal, det vedkender jeg mig aabent og ærligt. — Saa var der dette Punkt med Hestene, som jeg vil tillade mig at spørge Ministeren om. Det har det ærede Medlem for Nænsens (Berntsen) jo nylig saa rigtig motiveret. Vi kunne ikke forstaa andet i Finansudvalget, vi Landsboere, der ere komne os i Hænde og til Dels ogsaa ere aftrykte i Betænkningen, har kunnet løbe Heste i Danmark, som ikke alene kunne bruges til Artilleriet, men ogsaa have kunnet løbe 7 Heste, der anvendes til Officersheste og 13, der have været anvendte til Stamheste ved Rytteriet, og naar disse Heste kunne indkøbes med mindre Beføstning, til billigere Pris, være længere, og naar de udsættes, koste mere, saa kunne vi ikke forstaa andet, end at der maa kunne gøres noget mere i Retning af at tage saa godt som alle Rytteriets Heste i Danmark. Men vi have

jo mange Erfaringer paa det Omraade og mange mærkelige Erfaringer. Jeg skal oplyse den højtærede Krigsminister om det ved en lille Historie; jeg er overbevist om, at den er fuldstændig paalidelig. Det var en Mand, der møbde ved en Lejlighed, hvor Remontekommissionen vilde købe Heste. Saa kommer Manden frem med sin Hest og forlanger 5—600 Kr. for den; men de sagde, det kunde de aldeles ikke, de vilde ikke en Gang se paa den. Saa kommer han til en anden Mand, og saa siger denne til ham: Du har baaret dig fejl ad, Du skulde have forlangt noget mere. Saa drejer Manden da om ad en anden Gade kommer tilbage og forlanger 200 Kr. mere; saa gif det glat. Det er netop det, jeg er bange for, at de forlange for lav en Pris, Hestene skulde koste noget mere, det er alt for godt Køb, nej, de skulle op til Hannover i Tyskland, der koste de mere. De militære kunne længe nok fortælle os, at de ere saa udmærkede og saa dejlige, vi kunne ikke sige andet, naar vi se de Heste, Rytteriet har, enten det er paa Marchøvelse eller paa Kontonnementsøvelse, end at vi synes, det er nogle elendige Pilleter. Vi synes, det er saadant noget af det Slags, viovre i Syland have et eget Udtryk: vi kalde dem Pottemagerhellemisser. Det er saadanne Heste, som Pottemagerne bruge, de skulle føre stille, ellers gaar Potterne i Stykker, saa de maa ikke springe over to Gærder paa en Gang. Vi synes, at naar Rytteriet kommer ud og har i alt Fald manøvreret nogle Dage, ligne disse Heste grangivelig Pottemagerhellemisser. Vi kunne ikke forstaa andet, end at vore jydste Heste, selv om de ikke ere i Stand til at løbe lige saa hurtigt ved 1 Mils Løb, dog kunne holde længere ud. Det forelommer mig derfor, at der bør tages mere Hensyn til os ved Opkøb af Heste. Jeg er derfor det ærede Medlem for Nænsens (Berntsen) taknemmelig, fordi han har berørt dette Punkt. Vi helme ikke, før Krigsbestyrelsen tager mere Hensyn til os ved Opkøbet.

Saa er der et andet Punkt, om Furagen. Der kan være mange, der kunne tænke, at vi burde følge Krigsministeren, naar han forlanger, at Foderrationerne skulle være noget større. Jeg skal sige, hvad der har gjort, at jeg ikke har kunnet følge Ministeren her. Det er Ministerens egen Motivering, som ikke passer med de virkelige Forhold. Den ærede Ordfører oplyste i Gaar — og jeg har ikke hørt det blive modsigt af den ærede Minister — at Foderrationerne for Rytteriet blev satte i 1868. Nu forlanger Ministeren dem forhøjede, fordi,